

Szimbólummágia

Megjegyzés: ez a cikk nem az Új Tekercsek hasábjain napvilágot látott Szimbólummágia nevű képzettség részletes kifejtése, hanem a témát reményeim szerint objektíven bemutató mágiaelméleti írás.

A szimbólummágia, a mágia írott, rajzolt formában megkötött válfaja egyidős a teremtett lények mágiahasználatával. A legkorábbi ismert írott emlékek, az elf-aquir háborúk korából származó elf krónikásénekek is említik a varázslatok jelekben való megkötését.

A korabeli szimbólummágia legismertebb termékei a mítikus Égi Hajók voltak. Ezek a gigantikus járművek a krónikák tanulsága szerint több ezer láb hosszúságúak is lehettek, fedélzetükön sárkányok és más lények szállhattak le gond nélkül. A Sárkányszövetség idején rengeteg ilyen alkotás pusztult el mindkét fél oldalán, talán az összes. Mindenesetre azt tudjuk, hogy semmilyen mai mágiaformával nem vagyunk képesek ilyen hajókat építeni. A hajók mindegyikén szolgált egy nagator, ma talán kapitánynak neveznénk, bár ez sem egészen helytálló, hiszen nem beszélhetünk külön nagatorról, és külön hajóról. Ők egyek voltak. A nagator testét beborították a különböző rajzolatok, melyek mindegyike a hajó könnyebb irányítását szolgálta. A hajó védelmét szintén varázsjelek biztosították, ezért használtak az ősi népek katapultákat,

tűzköböket, ballisztákat csatafegyverként. Bármekkora erejű szavakat is fordíthattak egymás ellen, a hajók védelmét ritkán tudták csak ezekkel áttörni. Másik alkalmazási területük a lélekcsapdák elkészítése volt. Ilyen építményeket mind a mai napig fellelhet a szerencsétlen utazó, főleg Észak-Ynev elhagyatott tájain, jóllehet Kyria idején ezek nagy többsége az enyészeté lett. Ezen csapdák nagy veszélyt rejtenek, hiszen a bezárt lélek még mindig ott van, és kicsi az esélye, hogy ép elmével vészelt át a börtönében töltött évekre, és ha figyelembe vesszük, hogy csak különösen nagy tudású, azaz igen veszélyes ellenfeleiket kárhóztatták efféle rabságra foglyul ejtőik, nem nehéz elképzelni a fennálló veszélyt, melyet egy ilyen csapda magában rejt.

Az elkövetkezendő korokból kevés adat áll rendelkezésünkre, de azt bizton állíthatom, attól, hogy nem tudunk az akkori szimbólummágiáról semmit, az bizony még létezett. A negyedkor északon Cranta, délen az elfek mellett Krán, és a Démonikus Óbirodalom uralmát hozta el. Ezen államoknak még a kultúrájáról, életéről sem rendelkezünk szinte semmilyen információval, nemhogy egy olyan speciális témában, mint a mienk.

Az ötödkori Kyria öröksége ma is köztünk él, lényegében a varázslóiskolák zömének tudományát a godoni mellett a kyr mágia elemei adják, ám lényegesen gyengébb, korlátozottabb formában. A hatodikorban a déli Godon mágusbirodalma a kyrekével vetekedő erejű mágia birtokosa volt, ám ez a birodalom bukásával elveszett. A sajnálatosan hiányos történelmi áttekintés után ezennel pedig el is érkezünk a számunkra legfontosabb részhez, a ma ismert és alkalmazott szimbóлумmágia ismertetéséhez.

A szimbóлумmágiát alapvetően két nagy részre kell bontanunk: a varázslók által alkalmazott szimbóлумmágiára, és a nem-varázslók szimbóлумmágiáinak összességére. Elsőként a varázslók tudományára térek ki, lévén, hogy ez egymaga annyira sokrétű, és szerteágazó, mint az összes többi együtt.

A varázslók által használt szimbóлумmágia:

A varázslók a varázslataik létrehozásához rúnákat írnak a levegőbe, mialatt varázsigéket kántálnak. Azonban e komponensek közül egy is elegendő a kívánt hatás létrehozásához, csupán a varázslás ideje nő meg. Azaz a rúnákat magukban leírva is érhető el mágikus hatás. Ezt kihasználva varázstárgyak alkothatók, védelmi célokat szolgáló feliratok jegyezhetők le. Ám a varázs csak akkor fejt ki a hatást a hordozóra (amire írták őket), ha megfelelő keretet kapnak. Ezt a keretet pedig nem más adja, mint a mágikus aura varázsjel. Ez a jel határozza meg a beléfoglalt rúna által elérhető hatás érvényesülésének hatótávolságát, az hatást kiváltó eseményt, és természetesen az adott rúna erejét, azaz mágiájának nagyságrendjét. A mágikus aura varázsjel többféle lehet:

- egyszerű: egy jel, nemritkán bonyolult módon csavarodó körvonal, ív, ellipszis, mely körbefogja a lejegyzett rúnát, kiterjesztve annak hatását a hordozóra. Ebben az esetben minden rúnát külön varázsjelbe kell foglalni.
- összetett: ide tartoznak a különféle varázskörök, bélyegek, szimbóлумok. Mágiaelmélet szempontjából ezek egyfajta bonyolult mágikus aura varázsjelnek minősülnek, lévén a közvetített hatás

sokkalta összetettebb, mint egy magában álló rúna esetében. Magát a mágikus hatást itt is a rúna, rúnák fejtik ki, a keretet azonban egy bonyolult ábra adja, melyet a felhasználás területétől függően varázskörnek, szimbóлумnak, bélyegnek nevezünk.

Tehát láthatjuk, hogy a varázslók minden mágikus praktikájukat rúnák segítségével hozzák létre. A rúnákat őseiktől tanulták, a godoni, kyr mágusoktól. Ezek az iskolák értelemszerűen más rúnákat használtak, hiszen máshol gyökerezik tudásuk, ám hatásaikban teljes egészében megegyeznek. A rúnák segítségével végtelen variációban hozhatók létre a mágikus hatások, hatalmuknak csupán készítőik hatalma szab határt.

A rúnák megtöréséhez rendelkezni kell a megfelelő tudással, és még így sem biztos a siker. A varázslók által felrótt rúnákat csak mágikus fegyver, vagy mágia okozta sérülés képes megtörni. Ha ez megtörtént, a kiszabadult energia kétféle hatást produkálhat: ha varázslat okozta a rúnák végét, a felszabadult energia a manahálóba áramlik, kitöltve a megtörését célzó mágia során keletkezett űrt. Ebben az esetben tehát meg lehet úszni különösebb veszély nélkül a mutatványt, egészen más a helyzet azonban, ha varázsfegyvert használunk célunk eléréséhez. Ekkor ugyanis a megtört rúnából felszabaduló mana, lévén, hogy a manaháló telített a környezetében, a valós világban is hatást produkál, legtöbbször mágikus robbanást, melynek ereje a felszabadult energia nagyságától függ. Ennek veszélyességét pedig nem kell részleteznem. Mellesleg ez a módszer a fegyverben is kárt tehet.

Most pedig következzen a többi mágiahasználó rend szimbóлумmágia terén jelenlévő tudása.

Szakraális eredetű szimbólummágia:

A papok, paplovagok istenük révén használhatják varázshatalmukat, varázslataikat. Az adroniták tanai szerint maga a mágia is szakraális, isteni eredetű, így botorság volna azt hinnünk, hogy pont a papok ne lennének képesek mágikus hatásokat közvetítő szimbólumok alkalmazására. Persze ezek lényegesen eltérnek a varázslók, és a többi rend ilyen irányú praktikáitól. A papoknak nincs szüksége mágikus aura varázsjelre a szimbólumok közvetítette hatás hordozóra való kifejtéséhez, azaz a rúnák önmagukban leírva is kifejtik hatásukat. Ám ez véletlenül sem jelenti azt, hogy a papok könnyebben, esetleg hatalmasabb mágikus jeleket képesek alkalmazni. Ugyanis a varázslókkal ellentétben, a tapasztalati úton varázsló beavatottakhoz hasonlóan kötött a varázslat-arsenáljuk, azaz véges számú varázslatot, csak az általuk ismert jeleket képesek leírni, nem képesek variálni a mágikus hatásokat. A többi mágiahasználó rend, így a papok is, a varázslókkal ellentétben nem képesek minden varázslatukat szimbólum formájában létrehozni, sőt, arányaiban lényegesen kevesebb az ilyen irányban is felhasználható varázslatuk, mint a többi szimbólummágiát használó rendnek. Ám ezzel szemben irigylésre méltó hatékonyságot és erőt tudnak kifejteni velük. Mint a papmágia egyes varázslataival szemben, úgy egy-egy szimbólumával szemben is értetlenül állnak a hozzáértők, hisz oly hatások érhetők el velük, melyeket alkalmazóikon kívül talán csak mágusok képesek létrehozni. Éppen ezért nem is tanítják meg mindenkinek az alkalmazás mikéntjét. Csak a rendet megingathatatlan hűséggel szolgáló, megfelelő értelmi képességekkel bíró papok részesülhetnek ebben a kiváltságban, mely a paplovagok által is elérhető, ha megfelelnek a szigorú kritériumoknak.

A papok rúnáinak megtöréséhez szintén mágikus hatás kell, nyilvánuljon meg ez akár fegyverben, akár varázslatban. Ám lényeges különbség, hogy mivel ezek a rúnák nem az anyagi síkot körülvevő manahálóból nyerik erejüket, hanem az adott isteni síkról, megtörésük semmilyen hatással nincs sem az anyagi valóságra, sem a manahálóra.

Boszorkánymesteri szimbólummágia:

A boszorkánymesterek térnyerése a káoszkor zürzavarában történt meg, amikor a széthullott civilizációk romjain tengődő iskolák onnan vették magukhoz a tudást, ahonnan tudták. Igen, ez pontosan azt jelenti, hogy a boszorkánymesterek által használt romlott, sötét mágia a legnagyobb tudású mágusok tudományában gyökerezik. Persze azóta teljesen átalakult, ma már szinte semmi kapcsolat nem mutatható ki, talán csak az, hogy a különleges kiképzést kapott boszorkányok, boszorkánymesterek, egyedül a tapasztalati utat használók közül, képesek egyes varázslataikat mozaikokként összefűzni, miként azt a varázslók teszik. Emellett az általuk használt jelek a varázslók rúnáinak elkorcsosult, sokszor a végletekig leegyszerűsödött változatai. Tehát esetükben valódi rúnamágiáról beszélhetünk, még ha csak szánalmasan gyengéről is. Főleg védelmi céllal hozzák létre rajzolataikat.

Mint láthatjuk, a boszorkánymesterek a varázslói rúnákhoz hasonlóakat használnak, melyek azonban közönséges eszközökkel is megtörhetők. Tehát egy elcsúszott kardvágás, egy becsapódó kőszilánk is pontot tehet a rúna tisztátalan létezésének végére. Persze ekkor számolni kell az esetlegesen fellépő káros mellékhatásokkal, de ezek szerencsére messze elmaradnak a varázslói rúnák erejétől, ám még így is okozhatnak csúnya meglepetéseket.

Tűzvarázslók által használt szimbóлумok:

Ezek a rajzolatok teljesen más kategóriába esnek, mint az előzőekben ismertetett szimbóлумok. Ezek ugyanis többnyire cirkalmas rajzolatú tetoválások, melyet az alkalmazó a saját testén helyeztet el. Lényegében olyan ábrákról van szó, melyek képesek egyes speciális hatások tárolására, vagy az ellenük való védekezésre. Ezek lehetnek a különböző elemi hatásoktól védő tetoválások, vagy éppen az azokat felerősítők. A tűzvarázslókhöz híven ezek általában a tűzzel foglalkoznak, de egyedülálló módon ismert néhány, mely a vizet befolyásolja. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy képesek a tűzhez hasonló hatások elérésére a vízzel. Egy rajzolatuk, melyet én is személyesen tanulmányozhattam egy baráti szívesség jóvoltából, képes volt a tűzvarázslót ért, víz alapú ellenvarázslatot szinte teljesen semlegesíteni.

A tűzvarázslók rajzolatait két osztályba sorolhatjuk: a hagyományos mana-alapúak közé, és az életerőt használókhöz. Előbbiek nem mennek ritkaságszámba, ám utóbbiak annál inkább. Mivel életerőt is igényelnek a mana mellett, használatuk fekete mágiának minősül, annak ellenére, hogy alkalmazója saját magát károsítja vele, nem pedig másokat. De éppen emiatt, hogy életerőt is használnak, magasabb hatásfok érhető el velük, mint a „hagyományos” módszerrel. Mégis, mert használóján kívül másra nincs negatív hatással, a tűzvarázsló rend vezetői szemet hunynak fölötte.

Játéktechnika:

A játszható kasztok közül a varázslók, papok, paplovagok, tűzvarázslók, boszorkánymesterek képesek a Rúnamágia, Új Tekercsek szerint a Szimbóлумmágia nevű képzettséget gyakorlati szinten (Mf, 4. fok) elsajátítani. Ennél alacsonyabb fokon bárki birtokába juthat a képzettségnek, nem kell a felsorolt kasztok egyikébe sem tartoznia. A képzettség kp-költségének kifizetésével hozzájut az egyik iskola tudásához. Azaz iskolánként kell felvenni a következőképpen: Rúnamágia (pap),

illetve Szimbóлумmágia (pap). A Mf, illetve 4. fok elérése után (ez szigorúan csak a hatodik, vagy afölötti szinten történhet meg) a kasztja által biztosított varázslatok bizonyos részét képes mágikus jelek alkalmazásával létrehozni. Ez azt jelenti, hogy képes mágikus csapdákat, varázstárgyakat alkotni, mágikus védelmet biztosítani tárgyaknak, helyiségeknek, személyeknek.

A KM belátására van bízva, hogy mely varázslatok létrehozását engedélyezi ezzel a módszerrel, ám figyelembe kell venni, hogy már magát az alkalmazás mikéntjét is csak kiválasztott keveseknek tanítják meg, nem beszélve arról, hogy sokan még csak nem is tudják, hogy szimbóлумokat varázslókon kívül mások is képesek létrehozni. Tehát a KM ne engedje, hogy a karakter a hatodik szintre érve, kifizetve a kp-t, szabadon éljen ezzel a tudással. Nehezen elsajátítható, misztikus tudományként kell feltüntetni, amit csak hosszas utánajárással szerezhet meg az ember, és csakis akkor, ha talált olyan mestert, aki méltónak tartja rá, hogy átadja neki féltve őrzött tudását. Hiszen láthatjuk, hogy a hozzá hasonlók közül is igen gyorsan tud kiemelkedni az alkalmazó, de a hatalom úgy vonzza az ellenségeket, mint fáklyafény a szúnyogot. Tehát nem a tápolás lehetőségét kell meglátni, hanem azt, hogy a játék színesebbé tehető az itt leírtakkal.

2003.05.06.

Szerző: Marduk

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

Ez a cikk megjelent az Atlantisz, a MAGUS RPGpontHU valamint a Sárkányvár oldalon is.